

3. Онисимова О.И. Некоторые аспекты и особенности научно-исследовательской деятельности как образовательной технологии // Отечество. 2001. № 7. С. 12-18.

4. Електронний ресурс. Режим доступу: <http://www.narodnaosvita.kiev.ua/vupysku/3/statti/2zabolotny/zaboloty.htm>.

Соловій Н.В.

студентка,

*Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова*

ПОЗАКЛАСНІ ЗАХОДИ З МАТЕМАТИКИ З ОБДАРОВАНИМИ ДІТЬМИ ЯК НЕВІД'ЄМНА ЧАСТИНА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ

Питання обдарованості сьогодні стає все більш важливим. Оскільки виклики суспільства потребують незвичних, творчо мислячих людей. Вчасна діагностика, навчання і виховання талановитих учнів є пріоритетом шкільної роботи вчителя. Але невисокий рівень підготовки шкільних кадрів в сучасній вищій школі та недостатня увага до дітей, які думають нетривіально та знаходять альтернативні рішення, сприяє помилковим умовисновкам вчителів та некоректній професійній орієнтації учнів. Часто творче мислення дитини вважається відхиленням від «стандартів», хоча неможливо ніколи дітей підвести під жодні рамки суспільства. Досліди, проведені в багатьох країнах світу, засвідчили, як важко перебороти систему, змінити ставлення дорослих до дітей в школі, відхилити рамки та дозволити дитині йти вперед своїм шляхом.

Сьогодні популярна ідея, що обдаровані діти самі по собі можуть розвиватися, що їм не потрібна допомога батьків та педагогів. Це помилкова думка. Такі діти потребують визнання їхнього Я, поведінки і мислення, вони краще орієнтуються і розуміють всі процеси в природі та суспільстві. Обдарована дитина є самокритичною до себе і оточуючих. Тому вчителі при роботі з такими дітьми мають всебічно володіти педагогічною майстерністю та бути готовими приймати виклики дітей, зокрема і в свій адрес. Всебічно розвинуті діти легко сприймають підсвідому поведінку педагогів, тому може видатися, що вони неуважні на уроках та займаються зайвими речами на уроці. Таких дітей важко поставити в рамки, особливо якщо це не корелює їх власними потребами. Для розвинутої дитини не існує аксіом, і їй важко сприйняти багато речей на віру, особливо з нашою скороченою програмою, де багато тез в математичних підручниках доводиться просто приймати.

Предмет дослідження – психолого-педагогічні особливості здібних дітей.

Об'єкт дослідження – організація навчально-виховного процесу для особливо розвинутих дітей.

Мета нашого дослідження – виявити психологічні особливості та психічні проблеми обдарованих дітей.

Основні завдання:

- 1 – проаналізувати поняття «обдарованість» та її видів, виявлення розвинутої дитини;
- 2 – розглянути методи діагностування розумних дітей;
- 3 – проаналізувати проблеми та реалізація здібностей талановитих дітей;
- 4 – проаналізувати особливості організації навчально-виховного процесу обдарованих дітей та розробити плани у відповідності до принципу індивідуалізації навчання.

Післяурочна робота з математики є невід’ємною частиною навчально-виховного процесу навчання математики, складного процесу впливу на свідомість і поведінку дітей, розвиток і поглиблення їхніх знань та навичок, самого наповнення математики, діяльності педагога у поєднанні з учнівською активністю на уроках.

В дипломній роботі визначено поняття «обдарованість» та окреслено течії роботи з обдарованою молоддю. Зокрема розроблено план факультативних занять з математики та викладено основні методичні вказівки до роботи вчителя при підготовці учнів до олімпіад та написанні робіт МАН.

1. Позакласна робота та її види.

Позаурочна робота з математики складає невід’ємну частину навчально-виховного процесу навчання математики, нетривіальних розумових процесів та поведінки школярів, поглиблення та розширення їхніх знань та навичок таких факторів, як зміст самого навчального предмету – математики, всієї діяльності вчителя у поєднання з різнобічною діяльністю учнів

Математика дає поштовх до розвитку особливого виду пам’яті – пам’яті, спрямованої на узагальнення, творення логічних взаємозв’язків в синапсах головного мозку, формалізованих структур, сприяє просторовому мисленню та моделюванню.

Оскільки при роботі з учнями в класі всі учні різні, одні обдаровані, а інші – звичайні, то перед учителем постає складне педагогічне завдання, яке полягає у пошуку того оптимального шляху при роботі на уроці, коли всі учні отримують той рівень навчального матеріалу, який здатні осягнути. Саме тому гостро постає проблема додаткових занять з такими учнями в позаурочний час.

Розрізнення дітей в силу їх математичних здібностей дає можливості для вчителів формувати відповідні класи і тип програми. Це допомагає у розвитку здібностей учнів, які мають природжені задатки до занять математикою, дозволяє учням середньої ланки відчувати посиленість виконуваних завдань та прагнути до підвищення свого рівня. Виконуючи нескладні завдання, учень отримує впевненість у своїх силах.

Умовно можна диференціювати задачний матеріал:

1. Приклади, які розв’язую для кращого засвоєння теорії;
2. Тренувальні вправи, для вироблення автоматичних навичок;
3. Задачі, що потребують творчого мислення.

Розв’язування задач не є тривіальним процесом, оскільки щоб навчитися це робити, треба мати підґрунтя, вже володіти певним рівнем та багажем знань.

Тому щоб навчити учнів розв'язувати задачі, потрібно чітко усвідомити всі інструменти, якими ми володіємо, розбити приклад на вже знайомі частини та розв'язати покроково, поєднуючи ці кроки теоретичними знаннями отриманими в новій темі.

2. Необхідність позакласної роботи

Позакласна робота – це «необов'язкова» частина роботи вчителя з учнями, але це робота, без якої важко уявити викладання математики. Її завдання – підвищити інтерес учнів до предмета, підтримати й розвинути нехай поки що невеличкі творчі досягнення, збільшити багаж знань. Результативність в навчанні математики зумовлюється багатьма чинниками, але основний належить педагогу. Завдання школи – сприяти поглибленому вивченню довільного предмета, який породжує цікавість і нахил до вивчення того чи іншого напрямку науки як в ліцеї чи гімназії так і в звичайній школі. Найпоширенішою практикою поглиблення знань з предмету є додаткові факультативні заняття. Такий вид діяльності потребує систематичності. Це може бути гурток, клуб любителів математики, наукова спілка чи школа видатного педагога. Невід'ємною частиною у формуванні такої діяльній сфери учня є підготовка та участь у різноманітних олімпіадах, конкурсах, турнірах. Це потребує нетривіального мислення та вміння знаходити нестандартні шляхи. Розв'язувати задачі – це мистецтво. Своєрідним підсумком, «творчим звітом» всієї позакласної роботи є проведення тижня математики, що дозволить активувати всіх учнів для цієї роботи.

Післяурочна робота з математики є невід'ємною частиною навчально-виховного процесу навчання математики, складного процесу впливу на свідомість і діяльність дітей, поглиблення та розширення їхніх знань та навичок, самого змісту математики, всієї діяльності педагога разом з різноманітною діяльністю учнів.

Список використаних джерел:

1. Лук'янова С. М., Соколовська І. С. «Позакласні заходи з математики. Основна школа». – К.: Шк. світ, 2011. – 128 с.
2. Гуревич Є. Я. «Тасмниця древнього талісмана». – М., 1969 р. – 152 с.
3. Журнал «Математика в школах України» за 2012 № 337.
4. Игнатъев Е.И. В царстве смекалки / Под ред. М. К. Потапова, 2-е изд. – М.: Наука, 1981. – 208 с.
5. Матеріали для організації роботи математичного гуртка в 7 класі /уклад. Л. А. Остапенко, С. Є. Пасько, Д. О. Черничук. – Х.: Вид. група «Основа», 2010. – 124, [4] с. – (Б-ка журн. «Математика в школах України»; Вип. 5 (89)). ISBN 978-617-00-0542-7.
6. Оре О. «Приглашение в теорию чисел»: перекл. з англ. – М.: Наука. Головна редакція фізико-математичної літератури, 1980. – 128 с.
7. Постніков М. М. «Магічні квадрати». – М., 1964 р. – 84 с.
8. Сарана О.А. «Математичні олімпіади: просте і складне поруч»: Навч. посібн. – К.: А.С.К., 2005. – 344 с.: іл.
9. Харік О. Ю. Матеріали для факультативних занять, спецкурсів,гуртків. Математика 5-7. – Х.: Вид. група «Основа», 2008. – 143, [1] с. – (Б-ка журн. «Математика в школах України»; Вип. 8 (68)). ISBN 978-966-333-937-5.